

Mustafa Akyol'un [\(1\)](#) Dış İlişkiler Konseyi (Council on Foreign Relations - CFR) kuruluşunun yayın organı For

Foreign Affairs

dergisinde 21 Mart 2012'de çıkan Türkiye ve İran (Turkey Vs. Iran)

[\(2\)](#)

başlıklı yazısının Akyol'un kendi İnternet sitesinde

[\(3\)](#)

Türkçe'sinin olmaması ülkemiz için büyük bir eksiklik!

Önce bu CFR nedir, ona bakalım.

CFR Yahudilerin dünya politikasını kendi kontrolleri altında tutmak amacıyla Yahudi Walter Lippman önderliğinde kurulmuştur.

Bu kuruluşun bütün maddi giderleri Yahudi J.P.Morgan & Co, Cornegie Vakfı, Rockefeller ailesi ve öteki Yahudi Wall Street bankerleri tarafından karşılanır. Bu çevrelerin yoğun destekleriyle kuruluşundan çok kısa bir süre sonra dış politikada etkili rol oynamaya başlamıştır.

CFR son 50 yılın Dışişleri Bakanlığı için eğitim ve çıkış yeri olmuştur. John Foster Dulles'le başlayan tüm Dışişleri Bakanları, sadece biri hariç, CFR üyesiydi. Bu bakanlar, Dean Rusk, Cyrus Vance, Edmund Muskie, Henry Kissinger, George Schultz, Alexander Haig'tir.

Foreign Affairs dergisi CFR'nin dünya kamuoyunu politik yönlendirme aracıdır. CFR, çalışmalarının gizli olmadığı intibasını yaratmak için bu dergiyi kullansa da diğer Gizli Dünya Devleti organları gibi son derece gizli çalışmaktadır.

Genç yaşta yıldızı parlayan, CFR'nin gözüne giren Akyol'un gelecekte onların Türkiye uzantısı olacağından emin olabiliriz. Mustafa Akyol'un yazısından birkaç alıntı ile CFR himayesinde ve gölgesinde çalışan AKP yandaş basının ülkemizi dış dünyaya nasıl tanıttığına bakalım.

“Arap Baharı, Orta Doğuda Ankara ile Tahran arasındaki ideolojik gerginliği arttırdı; görünüşe göre Türk Modeli kazanıyor. Geçen yıl İran, Arap devrimlerinin, yılların arkasında kalmış olan İran devrimine benzediklerini iddia ediyordu. Aksine, Tunus ve Mısır'da İslâmcı partiler halkı, İran tipi din temelli bir devlet yönetimine değil, doğrudan 'Türk Model'ine çağırarak seçimleri kazandılar.”

Müslüman Kardeşlerin egemen olduğu Mısır'ın ve şeriat düzeni getireceklerini söyleyen Tunus iktidarının Türk Model'ini uyguladıklarını söylersek bizim modelin nasıl bir şey olduğunu fazla düşünmeden anlayabiliriz.

Irak'ta, Şiiilerin koruyucusu İran'dır; Orta Doğu'da pek çok kişinin gözünde, Sünni ve Kürtler'in politik ve ekonomik korucusu ise Türkiye'dir.

Akyol, Türkiye Kürtler'in koruyucusudur diyor; öte yandan Kürtler Cudi'de Türk evlatlarını katlediyor. Herhalde yeteri kadar korumuyoruz Kürtleri.

“Aslında, geçen son on yıl boyunca Türkiye'nin dış politikası, Doğu ile Batı veya Amerika ile İran arasında basit bir tercihten öteye geçmeyen olgunlaşmamış bir tutum idi. Şimdi, Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Türkiye'nin bütün komşuları ile ekonomik ve politik ilişkiler kurarak üçüncü bir yol izledi.”

Amerikan yönetimi Davutoğlu'nu “Tehlikeli Adam” olarak tarif ediyor, biz ise onu eski, köhne düzeni yıkıp yerine ‘üçüncü yol’u getiren kahraman olarak anlatıyoruz.

“AKP'nin ılımlılık ve yenilikçilik üzerine kurulu üçüncü yolu, Batı ile iyi ilişkilerine değil, partinin demokratik sistemine ve uygulamacı tutumuna dayalı. Partinin üst düzey yöneticileri genellikle dindar olmasına rağmen, bazı laik Türkleri korktuğu gibi Türkiye'de şeriat düzeni uygulamadılar ve dış politikalarını İslâm dinini yayma üzerine kurmadılar. Onun yerine, yumuşak güç ve ekonomik çıkarlar üzerinde odaklandılar. Örneğin, İslâmcı partiler faizi kabullenmeyen ‘İslâmcı ekonomi’ yi yeğledikleri halde, AKP küresel ekonomi ile kaynaşma ve oldukça serbest bir ekonomi politikası seçti. Hükümet, ‘komşularla sıfır problem’ düsturu ile ticaret ve yatırımları köreltecek hareketlerden kaçındı.”

Önce AKP'ye içten bir teşekkür borçluyuz, ellerinde imkân olduğu halde ülkemize şeriat düzeni getirmedikleri için. Diğer dünya ülkeleri de aynı derecede borçlu, AKP İslâm dinini Türkiye dışında yaymaya başlamadığı için. Yumuşak güçle, göstermeden, kimlerin ekonomik çıkarlarına odaklandıklarını hepimiz çok iyi biliyoruz. Küresel ekonomi ile kaynaşarak, başıboş ekonomik politikaların ülkeyi nereye getirdiğini satın alma gücümüzdeki kayıplarla tartabiliriz. Suriye ile ticaretimizin sifıra inmesini de ‘komşularla sıfır problem’ düsturu ile sağladık.

“Türk politikasının İslâmcı fikirleri ima eden bir havası olduğunu söylemek yanlışsa da Müslümanlığı ima ettiği muhakkak.”

Burada beyniniz biraz zorlanacak; İslâmcı nedir, Müslümanlık nedir, Akyol bunları açıklamadığı için. Bu ‘cı’ eki genelde bir mesleği tanımlar, örneğin ‘pazarcı’ gibi. İslâmcı da herhalde bu tür bir şey olsa gerek, ‘Müslümanlık satan kişi’ en yakışanı. Zaten Erdoğan da, ‘Pazarlama derken hep bunu konuştum, anlattım. Dünyada nasıl ekonomideki metanın pazarlaması gerekirse, siyasi, sosyal olayların pazarlaması vardır. Bunların böyle bilinmesi bilimsel bir gerçektir’ dedi.

“Erdoğan, 2008 Temmuz’unda Irak’ı ziyaret ettiğinde, “Şii de, Sünni de değilim, ben bir Müslümanın dedi.”

Bir parça din bilgisi olan bilir; Şii ve Sünni dışında olan Müslümanlara ‘Haricî’ denir. Biz bu güne kadar Erdoğan’ın bu tarafını bilmiyorduk, Akyol sayesinde bilgi dağarcığımız zenginleşiyor.

“Bütün problemlerine ve içerideki eksikliklerine rağmen Türkiye, bölgede, özellikle halklarının hizmetinde olacak ve demokratik politikalar izlemek isteyen İslâmcı partiler için hâlâ bir ilham kaynağı. Çünkü AKP’nin üçüncü yolu belirgin Müslüman kültürü ile birlikte, demokrasi, insan hakları ve piyasa ekonomisi gibi evrensel değerleri de muhafaza eder.”

AKP’nin üçüncü yolunun piyasa ekonomisine getirdiklerinin başında ülkemize başıboş girip çıkan, bizi soyup soğana çeviren sıcak para var. Dış borç olarak yatırım yapmıyoruz; bu borçlarla ara malı, hammadde ithalatı ve tüketim malı ithalatı yaparak içinden çıkamayacağımız bir kısır döngüye saplandık. Akyol’a göre bunun adı ‘Müslüman kültürü’.

“Liberal bir düşünce kuruluşu olan TESEV tarafından yakın zamanda yapılan bir ankete

göre Arapların çoğunluğu önce Müslüman olduğundan, sonra da demokratik, açık, ve refah düzeyinden dolayı Türkiye'yi "örnek ülke" olarak gördüklerini söylüyor."

Arapların çoğunun haberi yok açık ve demokratik Silivri'de kaç gazeteci var. Erdoğan, 'bunların çoğunun basın kartı yok' dedi, dolayısı ile içeride olmalarında bir sakınca yok diyorsanız o başka. Refah düzeyine gelince; değeri milyon dolarlarla ölçülen yat sahipleri bir mutlu azınlığımız var, buna karşılık devlet istatistiklerine göre yaklaşık 22 milyon insanımız yoksulluk sınırında veya altında yaşıyor.

"Ülkesinin politikasının değerlerini gören Erdoğan, Arap Baharı'nın başından beri bunlara daha önem verdi. Geçen yılki Mısır, Tunus, Libya gezilerinde Arap İslâmcıları şaşırtarak, "Müslüman, Hıristiyan, Yahudi, ve ateist bütün dini inançlara aynı mesafede" bir laik devleti savundu. Ve geçen hafta, Türk Cumhurbaşkanı Abdullah Gül bu duyguyu Tunus ziyaretinde tazeledi. Tunus parlamentosuna yaptığı konuşmasında İslâm'ın "demokrasi, Pazar Ekonomisi ve çağdaşlıkla" bölgesel bir senteze ihtiyacı olduğunu vurguladı."

Erdoğan her ne kadar Müslüman, Hıristiyan, Yahudi, ve ateist'e aynı mesafede olmalı diyorsa da Türkiye'deki uygulamasında Alevileri bu listenin dışında tutuyor. Gül, Pazar Ekonomisi ile İslâm'ın sentezi çağrısıyla belki de Bosna için Erbakan'la birlikte topladıkları bağışları bir İslâmi düzen ile nasıl buhar ettiklerini anlatmaya çalışıyor.

"Suriye konusunda Obama yönetimi ile yakın bir çalışma ile Erdoğan dindar ve bağımsız bir Müslüman liderin Batı ile ortak hedeflerde birlikte çalışabileceğini gösterdi. Ve son olarak, Türkiye içinde, Erdoğan'ın AKP'si İslâmcı değerlerden esinlenen bir siyasi hareketin o değerleri zorlamaya gereksinimi olmadığını gösterdi."

Suriye'deki Müslümanları kırdırmak pahasına da olsa Obama'nın her dediğine 'baş üstüne' diyen Erdoğan'ın yaptıklarına 'ortak çalışma' deniliyor. Ve son olarak, Erdoğan'ın 4+4+4 eğitim düzeni için söylediği "Sincan'da tanklarla gelen uygulamayı demokrasi ile rafa kaldırıyorum" zorbalık yapmadan İslami değerlerin getirebileceğini gösterdi.

(1) 1972 Ankara doğumlu olan Mustafa Akyol, TED Ankara Koleji, Nişantaşı Anadolu Lisesi ve Özel Tercüman Lisesi'nde okuduktan sonra 1996 yılında Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi Bölümü'nden mezun oldu.

Aynı üniversitedeki Atatürk Enstitüsü'nde, "Kürt Sorununun Kökeni" başlıklı master teziyle tarih yüksek lisansı yaptı. Bu tezin genişletilmiş ve güncelleştirilmiş bir versiyonu, "Kürt Sorununu Yeniden Düşünmek: Yanlış Giden Neydi, Bundan Sonra Nereye" başlıklı bir kitap olarak yayınlandı. (Doğan Kitap, 2006)

Sonraki yıllarda, Türk ve Amerikan medyasında, Türkiye, İslam ve Ortadoğu konularında yazmaya başladı. Makaleleri, bugüne dek, Foreign Affairs, Newsweek, Washington Post, Wall Street Journal, International Herald Tribune, Washington Times, Weekly Standard, Islam Online gibi yabancı yayınlarda yer aldı.

Mustafa Akyol, halen Star ve Hürriyet Daily News gazetelerinde düzenli köşe yazarıdır. Bu sitede Türkçe yazılarına, İngilizce sitesi TheWhitePath'de ise İngilizce yazılarına ulaşabilirsiniz.

<http://www.mustafaakyol.org/hakkinda/>

(2) <http://www.foreignaffairs.com/articles/137343/mustafa-akyol/turkey-vs-iran>

(3) <http://www.mustafaakyol.org>

[Erkan GÜÇİZ , 23 Mart 2012](#)

Güncel Meydan